

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-260/21-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr.sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Biserke Špoljar- specijalistica, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi inspekcijskog nadzora nad davateljem poštanskih usluga, na sjednici vijeća održanoj dana 22. prosinca 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/21-02/01, urbroj: 376-04-21-06 od 14. srpnja 2021.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, točkom 1. izreke, utvrđuje se da davatelj poštanskih usluga, trgovačko društvo HP – Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, prilikom uručjenja preporučenih pošiljaka na kućnoj adresi ili u prostore primatelja, postupa suprotno odredbi članka 37. stavka 5. Zakona o poštanskim uslugama jer obavijest s naznakom roka i mjesta preuzimanja pošiljke ispisuje prije nego što je utvrđeno da se uručenje pošiljke nije moglo obaviti osobno primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke na kućnoj adresi ili u prostore primatelja. Točkom 2. izreke naređuje se davatelju poštanskih usluga, trgovačkom društvu HP – Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, da za svaku preporučenu pošiljku koju je u okviru obveze obavljanja univerzalne usluge prema Zakonu o poštanskim uslugama obvezan uručiti primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke na kućnoj adresi ili u prostore primatelja i za koju preporučenu pošiljku sukladno Zakonu o poštanskim uslugama ostavlja obavijest s naznakom roka i mjesta preuzimanja pošiljke, obavijest s naznakom roka i mjesta preuzimanja te pošiljke ispiše i ubaci u kućni kovčežić ili skupni kovčežić neposredno nakon što je istu pošiljku pokušao uručiti primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke na kućnoj adresi ili u prostore primatelja te tom prilikom utvrdio da se uručenje te pošiljke nije moglo obaviti osobno primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke. Točkom 3. izreke naređuje se davatelju poštanskih usluga, trgovačkom društvu HP – Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, da niti jednu obavijest s naznakom roka i mjesta

preuzimanja pošiljke iz točke 2. izreke ovog rješenja ne ispiše prije nego pojedinu preporučenu pošiljku, na koju se ta obavijest odnosi, pokuša uručiti kako je to navedeno pod točkom 2. izreke ovog rješenja i tom prilikom utvrdi kako se uručenje te pošiljke nije moglo obaviti osobno primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke na kućnoj adresi ili u prostore primatelja. Točkom 4. izreke utvrđuje se da je davatelj poštanskih usluga, trgovačko društvo HP – Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13 obvezan početi postupati prema naloženom u točkama 2. i 3. ovoga rješenja u roku od jednog dana od dana primitka ovog rješenja. Točkom 5. izreke se utvrđuje da će se u slučaju nepostupanja po točki 2. ili točki 3. izreke ovog rješenja, u roku određenom točkom 4. izreke ovog rješenja, odgovornoj osobi davatelja poštanskih usluga, trgovačkom društvu HP – Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13 izreći novčana kazna u iznosu od 50.000,00 kn (slovima: pedesettisućakuna).

2. Protiv označene presude tužitelj je izjavio žalbu i u bitnome ističe da su sve tri poštanske pošiljke koje su predmet osporenog rješenja, bile uručene primateljima na propisan i zakonit način te da primatelji ni pošiljatelji nisu prigovorili na način ili rokove uručjenja istih, kako tužitelju tako ni tuženiku. Nadalje navodi kako iz osporenog rješenja tuženika proizlazi da je povrijedio odredbu članka 37. stavka 5. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, 144/12., 153/13., 78/15., i 110/19.- dalje ZPU-u) pri uručjenju predmetnih pošiljki, iako iz navedene odredbe jasno i nedvojbeno proizlazi da ista ne propisuje gdje će davatelj ispisivati obavijest, to nastavno na navedeno, činjenica da su obavijesti ispisane, kao i činjenica kada i gdje su ispisane, ne može biti suprotna zakonskoj odredbi. Obavijesti za dvije pošiljke nisu ostavljene u kućnim kovčežićima primatelja s obzirom da su primatelji prilikom pokušaja dostave zatečeni na adresi te su im pošiljke uručene, nakon čega su obavijesti uništene, što je sve tuženiku dokazano u inspekcijskom postupku. Obavijest za pošiljku ostavljena je u kućnom kovčežiću primatelja, ali tek nakon što primatelj nije bio zatečen na adresi, što proizlazi iz izjave poštara od 17. ožujka 2021. Navodi da je i tu postupio sukladno odredbi članka 37. stavka 5. ZPU-a. Ukazuje na činjenicu kako je tuženik zaključio da se navodi iz pisanih izjava poštara bez dodatnih dokaza o istinitosti istih neće uzimati kao dokazno sredstvo u provođenju predmetnog slučaja, a primjena ovog procesnog principa od strane tuženika suprotna je odredbi članka 8. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, 47/09.- dalje ZUP) odnosno načelu utvrđivanja materijalne istine. Navodi da osporava u cijelosti i navode tuženika da je postupio protivno odredbi članka 15. stavka 4. točke 2. ZPU-a, prema kojoj davatelj univerzalne usluge mora osigurati svim korisnicima najmanje 5 radnih dana u tjednu: jedno uručenje poštanske pošiljke na kućnu adresu ili poslovne prostore svake fizičke ili pravne osobe. S obzirom da je tuženik prilikom provođenja inspekcijskog nadzora utvrdio da su sve tri predmetne pošiljke uručene primateljima, a kako je već to ranije navedeno, dvije na adresi primatelja, a treća nakon što primatelj nije zatečen na adresi te nakon toga što mu je obavijest o prispjeću pošiljke ostavljena u kućnom kovčežiću, u poštanskom uredu, to su navodi tuženika evidentno proturječni činjeničnom stanju. Nadalje, tužitelj osporava i navode tuženika da je postupio suprotno odredbi članka 34. stavka 1. i 2. točke 1. i 3. Pravilnika o obavljanju univerzalne usluge (Narodne novine, 44/13.-dalje Pravilnik) te osporava i navode da je postupio suprotno odredbi članka 48. stavka 1. i članka 49. stavka 1. točke 1. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge (dalje: Opći uvjeti HP). Tužitelj navodi da iz cjelokupne dostavljene dokumentacije nesporno proizlazi da nije

nepropisno postupao sa pošiljkama, da od njegove strane nije bilo povrede prava korisnika poštanskih usluga odnosno da tuženik nije dokazao da je tužitelj ostavio obavijest o prispjeću pošiljke u kućnim kovčežićima primatelja, bez da je prije toga pokušao dostaviti predmetne pošiljke. Iz navedenih razloga predlaže da se poništi rješenje tuženika.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ističe da je utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZUP-a, i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. navedenog Zakona te je osporena odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a. Navodi da je inspektor tuženika, nakon što je zaprimio brojne pritužbe građana, a koje su bile potkrijepljene i brojnim medijskim nastupima, sukladno svojim ovlastima iz članka 59. i 60. ZPU-a, u poštanskom uredu Šibenik, 19. siječnja 2021. proveo postupak inspekcijskog nadzora. Na temelju obavljenog inspekcijskog nadzora, nesporno je utvrđeno kako je tužitelj za tri preporučene pošiljke ispisao obavijest o dospjeću pošiljke, bez da je djelatnik tužitelja prethodno izvršio postupak dostave kako je to propisano člankom 37. ZPU-a, a u konkretnom slučaju se radilo o poštanskoj usluzi iz opsega univerzalne usluge koja je definirana člankom 15. ZPU-a i Pravilnikom, za koju tužitelj sukladno svojoj zakonskoj obvezi mora osigurati određenu kakvoću njenog obavljanja. Navodi kako tužitelj ne osporava utvrđeno činjenično stanje, već navedeno postupanje u tužbi pokušava opravdati pozivajući se isključivo na nespornu činjenicu da je uručenje predmetnih pošiljaka, u konačnici bilo izvršeno. Smatra da je važno istaknuti, da je isto izvršeno naknadno u vrlo kratkom vremenskom razdoblju, samo sat i pol nakon završetka inspekcijskog pregleda što govori u prilog tome da je tužitelj evidentno bio svjestan vlastitog propusta te je, isto pokušao opravdati pogrešnim tumačenjem odredbe materijalnog prava. Navodi da se tužitelj u tužbi neopravdano propustio referirati i na drugu važnu činjenicu, koju je jasno naznačio poštanski inspektor, a to je pitanje istinitosti podataka koji su navedeni u službenoj aplikaciji HP-a, koji se odnose na sam trenutak odnosno točno vrijeme ispisivanja obavijesti o prispjeću pošiljke i na njihovu mogućnost korištenja kao dokaznih sredstava u različitim postupcima. Naime, na svakoj obavijesti, u trenutku njenog ispisa, iz službene aplikacije tužitelja, bilježe se podaci koji se odnose na točan trenutak ispisa i isti se u aplikaciji tužitelja navode kao pokušaj dostave za koje se prema redovnom tijeku stvari podrazumijeva da odgovaraju stvarnom trenutku izvršenog pokušaja dostave, a isto je prema odredbama ZPU-a, od izuzetne važnosti sa stajališta mogućnosti ostvarivanja određenih korisničkih prava. Obavijest o prispjeću pošiljke, u svojoj naravi predstavlja službenu ispravu davatelja poštanskih usluga odnosno sadržava informacije o nadnevku i satu izvršenja pokušaja dostave određene poštanske pošiljke odnosno o trenutku kada uručenje nije bilo moguće zbog čega se predmetna obavijest ostavlja u kućnom kovčežiću primatelja te se ista koristi u različite dokazne svrhe. O važnosti navođenja točnih informacija na obavijesti o prispjeću pošiljke, jasno govori i odredba članka 36. stavka 6. ZPU-a, prema kojoj se nadnevak ostavljanja obavijesti, u određenim slučajevima, smatra i nadnevkom uručenja pošiljke. U odnosu na navode tužitelja da odredbama ZPU-a, nije jasno propisano mjesto gdje se obavijest o prispjeću pošiljke mora ispisati, tuženik ističe da se obavijest o prispjeću pošiljke, sukladno odredbama ZPU-a, mora promatrati u korelaciji sa uručenjem, budući da ista predstavlja jedan od osnovnih elemenata uručenja. Odredbama članka 2. stavka 1. točke 1. i točke 33., članka 15. stavka 4.

točke 2. ZPU-a, članka 34. stavka 1. i 2. točke 1. i 3. Pravilnika članka 48. stavka 1. i članka 49. stavka 1. točke 1. Općih uvjeta HP-a, jasno je definirano mjesto uručenja. S obzirom da se u konkretnom slučaju radilo o preporučenoj pošiljci, a ne o običnoj, koja je prema odredbama ZPU-a i Općim uvjetima HP-a, morala biti iznesena na dostavu, na naznačenu adresu primatelja, tužitelj je prema utvrđenju poštanskom inspektora trebao ispisati obavijest na naznačenom mjestu uručenja, nakon što je prethodno nesporno utvrdio da njeno uručenje nije moguće. Smatra neodlučnim i navode tužitelja da su pošiljke bile uručene jer tužitelj poštanske usluge mora obavljati na način i uz uvjete propisane navedenim materijalnim pravom. Nadalje navodi da nisu osnovani niti navodi tužitelja da je povrijedio odredbu članka 8. ZUP-a te se tuženik poziva na sadržaj i značaj odredbi članka 9. i članka 47. stavka 3. ZUP-a. Nadalje, u odnosu na navode tužitelja da tuženik nije dokazao da je tužitelj ostavio obavijest u kućnom kovčežiću, bez da je prethodno izvršio postupak dostave, ističe kako je ključna činjenica u ovoj pravnoj stvari da tužitelj ne osporava da je njegov djelatnik ispisao obavijest o dospijeću pošiljke u poštanskom uredu, bez da je isti, sukladno odredbi članka 37. stavka 5. ZPU-a izvršio pokušaj dostave u kojem je utvrdio da uručenje nije moguće zbog čega je obavijest sadržavala podatke o pokušaju dostave koji ne odgovaraju stvarnom stanju stvari, a što je u osporenom rješenju jasno obrazloženo. U odnosu na navedeno, tuženik naglašava kako je na temelju priložene dokumentacije i očitovanja poštara, nesporno utvrđeno kako su obavijesti o prispijeću pošiljke za sve tri preporučene pošiljke ispisane u poštanskom uredu, prije izlaska poštara na teren, radi njihove dostave. Dodatno ističe kako je poštanski inspektor, u poslovnim prostorijama tužitelja zatekao te iste predmetne pošiljke, dok su istovremeno u službenoj aplikaciji tužitelja, bili navedeni podaci o tome da je pokušaj dostave bio izvršen u jutarnjim satima, iako to u stvarnosti nije bilo tako. Nadalje smatra da je opravdano utvrđeno kako ispisane obavijesti u svojoj naravi predstavljaju lažne obavijesti, s obzirom da su u iste uneseni neistiniti podaci o pokušaju dostave, koja u konkretnom slučaju nije bila izvršena. Iz svega navedenog prema mišljenju tuženika nedvojbeno je dokazano, da su obavijest za predmetne preporučene pošiljke ispisane unaprijed, prije samog obavljanja pokušaja dostave. Tuženik zaključno ističe kako ispisivanje obavijesti o prispijeću pošiljke, bez prethodno izvršenog pokušaja dostave nema nikakve zakonske osnove, već samo govori u prilog tome, kako davatelj poštanske usluge unaprijed nema namjeru da određenu poštansku pošiljku iznese na teren radi njene osobe dostave primatelju. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) odgovor tuženika dostavljen je tužitelju.

5. Predmetni upravni spor riješen je temeljem odredbe članka 36. točke 4. ZUS-a, bez rasprave jer je sporna primjena materijalnog prava, a stranke u tužbi i odgovoru na tužbu nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je poštanski inspektor tuženika 19. siječnja 2021., obavio inspekcijski nadzor u poslovnim prostorijama tužitelja u Šibeniku, radi utvrđivanja pravilnosti uručenja preporučених poštanskih pošiljki na adresu primatelja, o čemu je sastavljen zapisnik klasa: 344-07/20-02/34, urbroj: 376-04-21-08 od 21. siječnja 2021. Tijekom inspekcijskog nadzora, zatečene su tri

preporučene pošiljke za koje je, prema odgovarajućim aplikacijama tužitelja, utvrđeno, da je djelatnik tužitelja, primateljima pošiljki ostavio obavijest o prispijeću pošiljke, bez da je prethodno preporučene pošiljke pokušao uručiti na adresu primatelja sukladno odredbama članka 37. stavka 5. ZPU-a. Nadalje, inspekcijski nadzor proveden je i u poslovnim prostorijama tužitelja dana 12. svibnja 2021. o čemu je sastavljen zapisnik, klasa: 344-07/20-02/34, urbroj: 376-04-21-22, radi utvrđivanja ispunjenja obveze uručjenja preporučenih pošiljki primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručjenje na kućnu adresu i u prostorije fizičke ili pravne osobe, a koju obvezu tužitelj ima u okviru obveze obavljanja univerzalne usluge, odnosno radi poštivanja odredbi ZPU-a, Pravilnika i Općih uvjeta HP-a.

8. Prema odredbi članka 37. stavka 1. ZPU-a, poštanske pošiljke, osim pošiljaka iz stavka 2. ovoga članka, uručuju se osobno primatelju, zakonskom zastupniku ili opunomoćenoj osobi. Obične poštanske pošiljke uručuju se, u pravilu, ubacivanjem u kućni kovčežić (stavak 2.). Davatelj univerzalne usluge, u skladu s pravilnikom iz članka 15. stavka 6. ovoga Zakona određuje područje na kojem ne obavlja uručjenje paketa na adresi primatelja. Na području, na kojem se ne obavlja uručjenje paketa na adresi primatelja dostavlja se obavijest o prispijeću pošiljke radi preuzimanja paketa u poslovnim prostorijama davatelja univerzalne usluge (stavak 3.). Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, ako poštansku pošiljku nije moguće uručiti osobama iz stavka 1. ovoga članka, pošiljka se uručuje odraslom članu kućanstva, osobi stalno zaposlenoj u kućanstvu ili poslovnoj prostoriji primatelja, ili ovlaštenoj osobi u poslovnoj prostoriji pravne ili fizičke osobe gdje je primatelj stalno zaposlen (stavak 4.). Ako uručjenje nije moguće u skladu s odredbama stavka 1. i 4. ovoga članka, primatelju se u kućnom kovčežiću ostavlja obavijest s naznakom roka i mjesta preuzimanja pošiljke. Ako primatelj u navedenom roku ne preuzme pošiljku, davatelj usluge pošiljku vraća pošiljatelju (stavak 5.). Ako je primatelju ili osobi ovlaštenoj za primitak pošiljke ostavljena obavijest u skladu sa stavcima 3. i 5. ovoga članka, nadnevak ostavljanja obavijesti u tom se slučaju smatra nadnevkom uručjenja pošiljke (stavak 6.).

9. Prema odredbi članka 34. stavka 2. Pravilnika, uručjenje poštanskih pošiljaka na kućnu adresu ili u prostorije svake fizičke ili pravne osobe, u okviru obveze obavljanja univerzalne usluge, davatelj univerzalne usluge obavlja svakog radnog dana, osim u slučajevima koji su propisani ovim pravilnikom. Prema stavku 2. pod uručjenjem poštanske pošiljke na kućnu adresu ili u prostore svake fizičke ili pravne osobe smatra se: – uručjenje poštanske pošiljke primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručjenje pošiljke, sukladno Zakonu, – ubacivanje pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić za obične poštanske pošiljke, – ubacivanje obavijesti o prispijeću pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić za preporučene pošiljke, pošiljke s označenom vrijednosti i pakete te pošiljke koje zbog svojih dimenzija ili oblika nije moguće ubaciti u kućni ili skupni kovčežić, u slučaju kada se uručjenje nije moglo obaviti osobno primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručjenje pošiljke, sukladno Zakonu, – uručjenje primatelju ili ubacivanje obavijesti o prispijeću pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić, za pakete u mjestima gdje nije organizirana dostava paketa. Prema stavku 3. za pošiljke za koje je primatelju ostavljena obavijest o prispijeću pošiljke davatelj univerzalne usluge obavezan je u razumnom roku omogućiti uručjenje putem elementa poštanske mreže koji je dostupan primatelju pošiljke.

10. Tijekom inspekcijskog nadzora u poštanskom uredu u Šibeniku zatečene su tri preporučene pošiljke, za koje je prema odgovarajućim aplikacijama tužitelja, utvrđeno da je djelatnik tužitelja, primateljima pošiljki ostavio obavijest s naznakom roka i mjesta preuzimanja pošiljke, bez da je prethodno preporučene pošiljke pokušao uručiti na adresu primatelja odnosno bez da je djelatnik tužitelj prethodno izvršio postupak dostave na način kako je to propisano odredbom člankom 37. ZPU-a. Radilo se o preporučenim pošiljkama iz opsega univerzalne usluge koja je definirana člankom 15. ZPU-a, a koja usluga mora biti dostupna svim korisnicima poštanskih usluga i za koje davatelj usluge, a to je tužitelj, mora osigurati valjanu kakvoću obavljanja te usluge. Nadalje je utvrđeno, da su obavijesti o prispjeću pošiljke za preporučene pošiljke ispisane u poštanskom uredu prije izlaska poštara na teren, zbog čega je utvrđeno da je obavijest sadržavala podatke o pokušaju dostave koji ne odgovaraju stvarnom stanju stvari, a što je u osporenom rješenju jasno i iscrpno obrazloženo.

11. U odnosu na navode tužitelja kako je u konačnici uručio predmetne preporučene pošiljke, valja istaknuti da navedena činjenica ne utječe na drukčije rješenje predmetne upravne stvari jer je nesporno utvrđeno da je poštar ispisao obavijest o prispjeću pošiljke u poštanskom uredu, bez da je sukladno navedenoj odredbi članka 37. stavka 5. ZPU-a izvršio pokušaj dostave na adresu primatelja odnosno bez da je prethodno utvrdio da uručenje preporučenih pošiljki nije bilo moguće, dakle, tužitelj nije postupio u skladu s propisanim uvjetima dostave preporučene pošiljke. S tim u vezi valja istaknuti kako tuženik osnovano upućuje na važnost obavijesti o prispjeću pošiljke koja u naravi predstavlja službenu ispravu i koja dokazuje da je tužitelj u okviru obavljanja univerzalne usluge ispunio obvezu uručenja pošiljke primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke. Nadalje, obavijest sadrži informaciju o danu i satu izvršenja pokušaja dostave poštanske pošiljke i odgovara vremenu kad uručenje nije bilo moguće odnosno kada je obavijest bila ispisana i ostavljena u kućnom kovčežiću primatelja, a prema odredbi članka 37. stavka 6. ZPU-a dan ostavljanja obavijesti smatra se i danom uručenja pošiljke. Nadalje, osnovano tuženik ističe kako se obavijest o prispjeću pošiljke mora promatrati u korelaciji s njegovim uručenjem jer ona predstavlja jedan od osnovnih elemenata uručenja. Ne može se ocijeniti osnovanim ni navod tužitelja da tuženik nije dokazao da je poštar ostavio obavijest u kućnom kovčežiću bez da je prethodno izvršio postupak dostave jer iz sadržaja zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 21. siječnja 2021. proizlazi suprotno, naime djelatnica tužitelja koja je sudjelovala u inspekcijskom nadzoru nije osporila utvrđeno činjenično stanje u odnosu na uručenje spornih preporučenih pošiljki te je zapisnik bez primjedbe i potpisala.

12. Analizirajući sve podatke spisa predmeta, ovaj Sud ne nalazi osnovanim ni navod tužitelja da je tuženik postupio protivno odredbama ZUP-a. Odluka tuženika da je tužitelj opisanim postupanjem povrijedio mjerodavne odredbe ZPU-a, Pravilnika i Opće uvjete HP-a, temelji se na izvedenim dokazima i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, dok je tužitelju na održanoj usmenoj raspravi 9. lipnja 2021., omogućeno da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima važnim za rješavanje predmetne upravne stvari. Stoga ovaj Sud ocjenjuje da je osporeno rješenje tuženika doneseno u granicama zakona i propisanih ovlasti tuženika koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. ZUP-a.

13. Slijedom navedenog, kako se navodi tužitelja ne mogu ocijeniti osnovanim, trebalo je temeljem članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 22. prosinca 2021.

Predsjednica vijeća
Blanja Turić, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 25.01.2022. 09:02:18 h		
Klasifikacijski oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/21-01/68	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-22-03	1	

d2849647